

Door: Katrin Richter

Leren denken werkt!

Misschien heeft u na lezing van onderstaand artikel wel het gevoel dat u dit eigenlijk allemaal al wel wist. Mocht dat inderdaad zo zijn, dan wil ik u toch vragen om de aan het eind van het artikel gestelde vragen nog eens binnen de context van uw eigen werkomgeving te doordenken.

Onze samenleving is constant in beweging en stelt steeds andere eisen aan jonge mensen. Zou onze manier van lesgeven daar geen rekening mee moeten houden? En wat hebben leerlingen nodig om succesvol te kunnen zijn in deze nieuwe wereld? (Uit: Voortgezet Onderwijs op weg naar 2050, maart 2013)

Vaak wordt er gesproken over het stimuleren van denkvaardigheden. Maar wat is dat nu eigenlijk, het stimuleren van denkvaardigheden? En wat is daar nu precies de

betekenis en het nut daarvan? Op zijn laatst sinds de invoering van de Tweede Fase en het studiehuis is het begrip denkvaardigheden is ieders mond. Maar of het ook in ieders hoofd zit? In een recent nummer van Der Spiegel citeert de Nieuw-Zeelandse onderzoeker John Hattie (Zie ook recensie in Remediaal 1, jaargang 12, pagina 33) voor wie meer dan duidelijk is wat leerlingen succesvol maakt – en wat niet. Zijn conclusie moet overijverige onderwijshervormers wel aan het denken zetten, want volgens Hattie zijn de gegeven lessen en dus de leraren zelf bepalend (in elk geval veel meer dan kleine klassen, zitten blijven, ict et cetera) En dit terwijl uit een grote enquête van het Duitse Allensbach-instituut van 2011 blijkt dat bijna de helft van alle docenten in Duitsland gelooft nauwelijks of zelfs helemaal geen invloed op hun leerlingen te hebben. In Nederland zullen de cijfers daarvan nauwelijks verschillen.

Hattie pleit voor een docent in de rol van een centrale regisseur: idealiter intervenueert zij of hij in het klaslokaal op een 'weloverwogen en zinvolle' manier, evalueert zich voortdurend zelf en staat in voor het succes van zijn werk. "Als de leerling in de lessen niet voldoende denkt, dan klopt er iets niet met die lessen", schrijft de wetenschapper. Dit zou betekenen dat de docent in de onderwijspraktijk behalve coach ook een belangrijke aanvoerder en medespeler is:

Er moeten vragen gesteld worden die complexe antwoorden opleveren en er moeten uitdagende opdrachten gegeven worden die niet alleen een beroep doen op kennis (knowledge), maar ook op houding en vaardigheden. (Voortgezet Onderwijs op weg naar 2050, 2013).

Deze mening wordt gedeeld door John Leek, manager Onderwijs bij Beeld en Geluid. Volgens Leek krijgt de docent een andere rol in het moderne onderwijs, maar blijft hij ook in de toekomst altijd in direct contact met de leerling.

De docent zal een andere rol hebben. Niet langer de klasieke glazen bol van kennis voor de leerling. Meer een regisseur, een arrangeur en een makelaar. Maar wees gerust: hij zal vooral het pedagogische element hierbij niet uit het oog verloren hebben. Ik ben ervan overtuigd dat het directe contact tussen leraar en leerling nooit zal verdwijnen, maar dat dit contact wel een nieuwe, mediawijze, dimensie krijgt. (Leek, Voortgezet Onderwijs op weg naar 2050, 2013).

(advertentie)

LuisterLezen Engels

Zoals de naam LuisterLezen al aangeeft, gaat het erom dat de leerling luistert naar ingesproken tekstmateriaal en tegelijk meeleeft. Door dit een aantal malen te herhalen wordt het gemakkelijker gemaakt om woorden qua klank- en woordbeeld in het geheugen vast te zetten. Ook het onthouden van de betekenis van de woorden zal versterkt worden. Voorwaarde bij het LuisterLezen is dat het materiaal voor voldoende herhalingen van woorden zorgt. Hierin is o.a. voorzien doordat de tekstkeuze gebaseerd is op woordfrequentie.

LuisterLezen | losbladige uitgave | 2 audio cd's | ISBN: 978-90-8708-300-7 | Adviesprijs 6,98,-